

керванитѣ или на друго племе и ги уграбватъ. Слѣдъ обира връщатъ се по разни пѣтеки, за да не имъ прѣсѣче пѣтя или да ги настигне и хване потерата.

Прѣди тридесетъ и петъ—шестъ години една дружина отъ три хиляди, безъ страхъ прѣминѣла прѣзъ Сахара до брѣга на р. Нигеръ и уграбила доста отъ тамошнитѣ жители. Върнажли се обаче триста души, а другитѣ сложили кости подъ оръжието на ограбенитѣ жители, които на цѣли рояци ги настигнали и налетѣли при своитѣ граници.

Повечето заселенци въ пустинята Сахара обработватъ финикови палми. И гдѣто въ оазиситѣ има протекающа вода, туй е лесна работа; ала страшни мъжки испытватъ жителитѣ, гдѣто нѣма наявѣ вода. Тѣ ископаватъ отъ 30 до 40 метра дълбоки кладенци, и щомъ не липса отъ тѣхъ водата — добрѣ; нѣ слѣдъ малко тя прѣсхва, затова копавтъ на второ мѣсто и т. н. Често пѣти тѣ сж принудени да докарватъ вода прѣзъ подземни водопроводи и то отъ нѣколко километра надалече. Палмовитѣ дървета сахарцитѣ ги разсаждатъ по нѣкѣждѣ въ ями, дълбоки повече отъ 10 метра стига само да има на близо нѣкой подземни извори вода. Тѣй щото въ таква мѣста само върховетѣ на финиковитѣ палми се виждатъ надъ земята. При това, онѣзи жители — земледѣлци иматъ голѣми борби и съ пѣсѣчнитѣ насипи, нанесени отъ сухитѣ вѣтрища, които най често тамъ върлуватъ. И слѣдъ толкова тежки трудове до самата беридба, на работницитѣ остава твърдѣ малкъ добивъ, защото сж принудени скѣпо да заплащатъ покровителството на арабитѣ. Може да се каже, че имота